

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
ПРИЛАДОБУДІВНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою

Приладобудівного факультету

Протокол № 11 від 25.01. 2017 року

Голова вченої ради _____ Г. С. Тимчик

ПРОГРАМА

комплексного фахового випробування для вступу на освітньо-професійну програму підготовки магістра спеціальності 151 Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології по спеціалізації «Комп'ютерно - інтегровані технології виробництва приладів»

Програму рекомендовано кафедрою

виробництва приладів

Протокол № 11 від 25.01. 2017 року

в.о. завідувача кафедри _____ В.В.Шевченко

Київ – 2017

ВСТУП

Програма комплексного фахового випробування для вступу на освітньо-професійну програму підготовки магістра по спеціальності 151 Автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології по спеціалізації «Комп'ютерно - інтегровані технології виробництва приладів» складена на основі освітньо-професійної програми СВО напряму підготовки 6.051003 – «Приладобудування».

Програма розроблена згідно з навчальними програмами нормативних фахових навчальних дисциплін: «Технологія приладобудування», «Технологія складання та випробування приладів», «Математичне моделювання на ЕОМ».

Комплексне фахове випробування здійснюється в письмовій формі. Кожне завдання містить три питання:

1. Практичне питання (задачу) з навчальної дисципліни «Технологія приладобудування».
2. Практичне питання (задачу) з навчальної дисципліни «Технологія складання та випробування приладів».
3. Практичне питання (задачу) з навчальної дисципліни «Математичне моделювання на ЕОМ».

Тривалість комплексного фахового випробування – 2 години, перерви немає.

ОСНОВНИЙ ВИКЛАД

Перше питання є практичним – задача з навчальної дисципліни «Технологія приладобудування».

Друга задача з навчальної дисципліни «Технологія складання та випробування приладів». Для точного складання приладу необхідно визначити величину замкненої ланки та її точність при заданому розмірному ланцюзі.

Третє питання є практичним – задача з навчальної дисципліни «Математичне моделювання на ЕОМ», та базується на використанні схем Горнера,

інтерполяційну формулу Ньютона, методів лівих (правих, середніх) прямокутників, найменших квадратів, Сімпсона, трапецій, Ейлера модифікованим методом Ейлера, Жордана-Гаусса з вибором головного елемента.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Використання допоміжного матеріалу

Під час відповідей на питання користуватися додатковою літературою забороняється. Для розв'язання задачі дозволяється користуватися калькулятором.

Критерії оцінювання

На комплексному фаховому випробуванні вступник отримує екзаменаційний білет, який включає три питання з переліку зазначених вище тем і розділів навчальних дисциплін.

Відповіді на питання з дисципліни Технологія приладобудування:

Максимальний ваговий бал - 34:

- повна відповідь з розрахунками, правильними результатами, поясненнями (не менше 90% потрібної інформації) – 34...31 балів;
- повна відповідь з неprincipовими неточностями в розрахунках (не менше 80% потрібної інформації) – 30...27 балів;
- принципово правильна відповідь з відхиленнями, що стосуються відхилень від прийнятої системи розмірності (не менше 70% потрібної інформації)– 26...23 бали;
- повна відповідь з неточностями (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки в розрахунках – 22...20 балів;
- не повна відповідь, в якій відсутні принципові неточності (не менше 50% потрібної інформації), але є помилки в розрахунках – 19...17 балів;

- неповна відповідь з грубими помилками та (або) принциповими неточностями (менше 50% потрібної інформації) – 1...16 балів;
- відсутність відповіді – 0 балів.

Відповіді на питання з дисципліни Технологія складання та випробування приладів:

Максимальний ваговий бал - 33:

- повна відповідь з розрахунками, правильними результатами, поясненнями (не менше 90% потрібної інформації) – 33...31 балів;
- повна відповідь з неприциповими неточностями в розрахунках (не менше 80% потрібної інформації) – 30...27 балів;
- принципово правильна відповідь з відхиленнями, що стосуються відхилень від прийнятої системи розмірності (не менше 70% потрібної інформації)– 26...23 бали;
- повна відповідь з неточностями (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки в розрахунках – 22...20 балів;
- не повна відповідь, в якій відсутні принципові неточності (не менше 50% потрібної інформації), але є помилки в розрахунках – 19...17 балів;
- неповна відповідь з грубими помилками та (або) принциповими неточностями (менше 50% потрібної інформації) – 1...16 балів;
- відсутність відповіді – 0 балів.

Відповіді на питання з дисципліни Математичне моделювання на ЕОМ:

Максимальний ваговий бал - 33:

- повна відповідь з розрахунками, правильними результатами, поясненнями (не менше 90% потрібної інформації) – 33...31 балів;
- повна відповідь з неприциповими неточностями в розрахунках (не менше 80% потрібної інформації) – 30...27 балів;
- принципово правильна відповідь з відхиленнями, що стосуються відхилень від прийнятої системи розмірності (не менше 70% потрібної інформації)– 26...23 бали;

- повна відповідь з неточностями (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки в розрахунках – 22...20 балів;

- не повна відповідь, в якій відсутні принципові неточності (не менше 50% потрібної інформації), але є помилки в розрахунках – 19...17 балів;

- неповна відповідь з грубими помилками та (або) принциповими неточностями (менше 50% потрібної інформації) – 1...16 балів;

- відсутність відповіді – 0 балів.

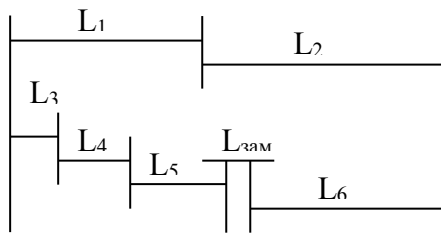
Загальна оцінка за комплексне фахове випробування обчислюється як проста арифметична сума вагових балів трьох відповідей. Таким чином, за результатами Комплексного фахового випробування вступник може набрати від 0 до 100 балів.

Залежно від загальної суми отриманих балів вступнику, згідно критеріїв ECTS, виставляється оцінка:

Сума набраних балів	Оцінка
95...100	A
85...94	B
75...84	C
65...74	D
60...64	E
менше 60	F

Приклад типового завдання комплексного фахового випробовування

1. Розрахувати сумарну похибку якщо задані систематичні похибки $\Delta_1=-0,05$; $\Delta_2=+0,02$; випадкові похибки $\delta_1=-0,02$; $\delta_2=+0,1$. Закон розподілення нормальний.
2. Для точного складання приладу необхідно визначити величину замикаючої ланки та її точність при заданому розмірному ланцюзі, де всі розміри у мм.

$$L_1=26_{-0.05}; L_2=20_{-0.06}; L_3=6^{+0.05};$$

$$L_4=18\pm 0.05; L_5=8_{-0.04}; L_6=10^{+0.05}$$

3. Визначити коефіцієнти апроксимуючого многочлена $y=a_0+a_1x+a_2x^2$ функції, що представлена в табличному вигляді, методом найменших квадратів.

x	0.5	0.6	0.7	0.8	0.9	1.1	1.2	1.3
y	1.65	1.82	2.01	2.22	2.46	3.01	2.32	3.67

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Асс Б.А., Уразаев З.Ф., Мясников Б.Я. Сборка, регулировка и испытание авиационных приборов. М.: Машиностроение, 1969, 314с.
2. Ачкасов Н.А., Терган В.С. Технология точного приборостроения. М.:Высшая школа, 1973. 366с.
3. Барышников В.Н., Шоботенко Н.С. Монтаж радиоэлектронной аппаратуры. К.: Техніка, 1986. 269с.
4. Буловский П.И. Основы сборки приборов. М.: Машиностроение, 1970. 200с.
5. Гаврилов А.Н., Лебедев Н.А. Технология систем управления летательных аппаратов. М.: Машиностроение, 1971. 476с.
6. Ельников Н.Т., Дитов А.Ф., Юрусов И.К. Сборка и юстировка оптикомеханических приборов. М.: Машиностроение, 1974. 348с.
7. Ушаков Н.Н. Технология элементов вычислительных машин. М.:Высшая школа, 1976.
8. Гриднев В.Н., Малов А.Н., Яншин А.А. Технология элементов ЭВА. М.:Высшая школа. 1978.
9. Румбешта В.О. Основи технології складання приладів. К.: ВИПОЛ, 1993.
10. Держук В.А., Усачев П.А., Румбешта В.А., Федорова А.М. Основы проектирования приспособлений в приборостроении, Методические указания по изучению курса " Технология приборостроения " К., КПИ, 1984.
11. Держук В.А., Чернышев С.П., Чуприна О.Г., Левцкая Т.В. Методические указания к технико-экономическому обоснованию проектирования участка цеха приборостроительного завода для студентов специальности " Технология оптического приборостроения " , К.,КПИ, 1988.
12. Гаврилов А.Н. Основы технологии приборостроения. М.: Высш. школа, 1976.-328 с.

13. Гаврилов А.Н. Технология авиационного приборостроения. - М.:Оборонгиз, 1962. -
14. Приборостроение и средства автоматики. Справочник. т.3. кн.1. Под ред. Гаврилова А.Н. - М. : Машиностроение, 1967. –
15. Левин И.Я. Справочник конструктора точных приборов. - М. : Машиностроение, 1964. - 735 с.
16. Кован В.М., и др Основы технологии машиностроения. - М.:Машиностроение,1965. -
17. Ачкасов Н.А., Терган В.С., Козлов В.И. Технология точного приборостроения. - М. : Высш. школа, 1981. - 351 с.
18. Яхин А.Б., Ефимов В.П. Технология приборостроения. - М. : Оборонгиз, 1958. -
19. Идельсон М.И., Бойцов И.А., Иванова М.В. Технология оптико-механического приборостроения. - Л.: Машиностроение , 1981.-279 с.
20. Смирнов А.С. Технологичность деталей в приборостроении. - М.:Судпромгиз, 1961.
21. Кораблев П.А. Точность обработки на металлорежущих станках в приборостроении. - М. : Машгиз, 1962.
22. Ансеров М.А. Приспособления для металлорежущих станков. - М.:Машгиз, 1960.
23. Безручко И.И., и др. Обработка металлов давлением. - М.:Машиностроение, 1967.
24. Остафьев В.А., Румбешта В.А., и др. Основы технологической подготовки производства. - Киев : Вища школа, 1977.
25. Остафьев В.А., Держук В.А., Румбешта В.А., и др. Технологические процессы изготовления деталей приборов. - К. : Вища школа, 1983.- 208 с
26. Румбешта В.А. Основи технології складання приладів. - К. : ІДСО, 1993.- 303 с

27. Косилова А.Г., Мещеряков Р.К., Калинин М.А. Точность обработки заготовки и припуски в машиностроении. - М.: Машиностроение, 1976.

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ

Програму розробили:

професор, д.т.н. Тимчик Г.С.

_____

професор, д.т.н. Антонюк В.С.

_____

доцент, к.т.н. Вислоух С.П.

_____

В.о. зав. кафедри виробництва приладів, к.т.н.

_____

В.В. Шевченко